

Glasilo Medgeneracijskega društva Lučka, Koroška

Odsevi

Oktober 2015

**14. medgeneracijski tabor skupin starih ljudi za samopomoč
Medgeneracijskega društva Lučka, Koroška – Topla, 22. 06. – 26. 06. 2015**

Organizacija in vodenje
14. medgeneracijskega tabora:
Milka Modrej

Voditeljici skupin na taboru:
Mojca Prašnički
Olga Detela

Prostovoljci, ki so s svojim obiskom in prispevkom
obogatili tabor:

Marijan Lačen
Gorazd Črešnar
Olga Emeršič
Mag. Tone Vrisk
Vlado Matela
Mag. Romana Lesjak
Milan Pečovnik-Pidži

Finančna sredstva za tabor so prispevali:
Zveza društev za socialno gerontologijo Slovenije
Udeleženci tabora z lastnim prispevkom
Občina Črna na Koroškem
Občina Prevalje
Občina Ravne na Koroškem
Občina Slovenj Gradec

Glasilu Odsevi pripravila in uredila:
Petra Jamnik Kobolt

Lektoriranje:
Marta Repanšek

Fotografije:
Marta Kovačec Vrenčur
Ivica Skitek
Ivan Rus
Olga Detela

Oblikovanje:
Janez Grabec, s.p.

Tisk:
Tiskarna Grešovnik

Naklada:
250 izvodov

Leto:
Oktober 2015

Odsevom na pot

Pa so pred nami novi Odsevi 2015. V njih so zapisani vtisi in doživetja udeležencev že 14. medgeneracijskega tabora Medgeneracijskega društva Lučka, Koroška. Od vseh teh štirinajstih taborov je bil letos že peti zapovrstjo v prelepi Topli. Ko boste prebirali prispevke udeležencev, gostov oziroma prostovoljcev, ki so s svojim obiskom in prispevkom obogatili tabor, boste lahko začutili pozitivno energijo, odprtost, prijateljstvo in čustveno povezanost, ki se je razvila med udeleženci tabora. Uživali so prav vsi, na vsakem koraku in v vsakem trenutku bivanja v prelepi deželi Kralja Matjaža. Ko sem jih obiskala, so kar kipeli od sreče, veseli, da so del te velike medgeneracijske družine. Ostala sem z njimi na bobnarski delavnici, ki me je tako kot mnoge udeležence očarala. Bobni in njihov zvok res pomagajo k sprostitvi in hkrati vlivajo človeku neko novo, pozitivno energijo.

Iskrena hvala vsem, ki ste izvedli delavnice in predavanja, organizatoriki tabora in voditeljicam ter vsem udeležencem za to vzdušje, ki ste ga ustvarili na taboru Topla 2015.

Petra Jamnik Kobolt,
predsednica Medgeneracijskega društva Lučka,
Koroška

Zahvala:

Vsi udeleženci tabora se zahvaljujemo družini Končnik za topel sprejem in njihove domače dobrote, ki smo jih lahko uživali v Topli. Iskrena hvala tudi direktorici in zaposlenim Centra za usposabljanje, delo in varstvo Črna za možnost, da smo lahko bivali v Topli in okusno pripravljena kosila.

Odsevi

TOPLA 2015

OD 22. 6. DO 26. 6. 2015

TAKŠEN KOT SI, SI POPOLN, NAJLEPŠI IN NAJBOLJŠI.

PONEDELJEK, 22. 6. 2015

Prihod v Toplo okoli 15.00

15.00–16.00	namestitev v sobe
16.00–17.00	v senci pod jablano spoznamo drug drugega in program tabora
17.00–18.00	obisk čebelarja Šemsa Omeroviča
18.00–18.30	večerja
19.00–19.30	sprehod do naših prijateljev, sosedov na kmetiji Končnik
19.30–21.00	klepet pod jablano oz. v koči, družabne igre ...

LAHKO PRVO NOČ V 2015 V DEŽELI KRALJA MATJAŽA.

TOREK, 23. 6. 2015

7.00–8.00	Dobro jutro, jutranja telovadba, osebna opravila
8.00–9.00	zajtrk (čaj, kavica)
9.00–10.00	pogovorna tema: prijatelj, prijateljica bolje se spoznava ...
10.00–11.00	obisk gorskega reševalca g. Gorazda Črešnarja in gorskega vodnika s psom reševalcem
12.00–13.00	kosilo
13.00–14.00	obisk gosta, glasbenika Milana Pečovnika Pidžija
15.00–16.30	ustvarjalna delavnica z Mojco in Olgo
16.30–18.00	vaje meditacije in joge z gospo Olgo Emeršič
18.00–18.30	večerja
19.00–21.30	večer pod jablano v besedi in pesmi (Ivan Rus), družabne igre, klepet, po mleko h Končniku
22.00	spet lahko, sladko noč, dragi prijatelji Tople.

SREDA, 24. 6. 2015

Že drugo DOBRO JUTRO je pred nami, naj se rodi še en DOBER, PRIJAZEN, ZANIMIV dan.

7.00–8.00	jutranja telovadba in vse, kar sodi zraven
8.00–9.00	zajtrk
9.00–10.00	pogovorna tema: sprejemanje sebe in drugih
10.00–12.00	nadaljujemo z delavnico, končujemo izdelke
12.00–13.00	kosilo
13.00–14.00	počitek, klepet ob čaju kavici ...

15.00–17.30	g. Marijan Lačen, potopisno predavanje ob diapozitivih TIBET, PAKISTAN
17.30–18.30	delavnica, Vlado Matela, tolkalist, pedagog, mentor: Afriški ritmi z bobni djemba
18.30	večerja
19.00	sprehod do Končnika
20.00–21.30	družabni večer
22.00	Treba bo iti k počitku. Naj bo dober in pravi, da se bomo polni moči zbudili v nov dan.

ČETRTEK, 25. 6. 2015

7.00–8.00	LEPO DOBRO JUTRO najprej z jutranjim razgibanjem
8.00–9.00	zajtrk
9.00–10.00	priprave na sv. mašo (prostor – uta, okrasitev, prošnje in sodelovanje, vabilo sosedov Končnikovih in drugih gostov)
10.00–11.00	pohod do kmetije Fajmut (za razgibanje, zanimivosti lovca Toneta ...)
10.00–11.00	delavnica servietna tehnika na kamen (Mojca, Olga)
12.00–13.00	kosilo
13.00–14.00	počitek in dodane prijetne aktivnosti
15.00–16.00	pogovorna tema, zaključujemo, povzemamo
16.00–18.00	druženje z gosti, novinarji, sorodniki, obiskovalci
18.00–9.00	večerja
19.00–20.00	priprave na zaključni večer (mladi za starejše in starejši za mlade – program, priznanja, darilca ...)
20.00–22.00	zaključni večer

Še zadnja noč je pred nami, lepo jo prespite, LAHKO NOČ VSEM.

PETEK, 26. 6. 2015

7.00–8.00	DOBRO JUTRO, še malo telovadbe, smeha
8.00–9.00	zajtrk
9.00–10.00	pogovorna tema: vtisi o Topli 2015
10.00–11.00	pospravljanje kože, pakiranje, slovo od prijateljev
11.00	bogati z lepimi doživetji in vtisi odhod iz Tople domov v dolino.

MEDGENERACIJSKI TABOR V DEŽELI KRALJA MATJAŽA

»TAKŠEN KOT SI, SI POPOLN, NAJLEPŠI IN NAJBOLJŠI« je bil moto Medgeneracijskega tabora Topla 2015, ki ga je organiziralo Medgeneracijsko društvo Lučka Ravne in je trajal od 22. do 26. junija 2015.

Kot organizatorica regionalnih mrež za področje Koroške regije sem se z veseljem odzvala povabilu na obisk tabora. Organizacijski in strokovni tim prostovoljk tabora, kot tudi voditeljic pogovornih skupin, **Milka Modrej, Petra Jamnik Kobolt, Mojca Prašnički, Olga Detela**, me je lepo sprejel v objem Tabora Topla 2015, prav tako udeleženci tabora, ki nekateri že več let zaporedoma prihajajo na tabor v Toplo, ki je bil letos izveden že petič, v skladu s strokovnimi izhodišči Zveze društev za socialno gerontologijo Slovenije

Tabor je ustvaril pogoje za sobivanje treh generacij, ki so skozi večdnevno druženje, delo in zabavo se povezale skozi pogovor, skupne ustvarjalne aktivnosti kot tudi skupne družabne dogodke.

Učenje in pretok življenjskih izkušenj, omogočanje medsebojne pomoči, solidarnosti in razumevanja, sprejemanje ljudi takšnih kot so, naboj proti izgorevanju prostovoljcev, krepitev pripadnosti

društvu ter spreminjanje stališč in odprava tabujev do predstavnikov stare in mlade generacije, so bili cilji, ki sem jim je skozi aktivnosti tabora sledilo, dosegalo ter presegalo.

Tabor je gostil tudi nekaj gostov, ki so dodatno obogatili življenje tabora Topla 2015, ko so s prijatelji tabora delili **svoje bogate popotniške izkušnje iz Indije** (Marijan Lačen, popotnik, upokojeni direktor Centra za usposabljanje, delo in varstvo Črna na Koroškem prof. in defektolog, dolgoletni podpornik Tabora Topla), **glasbeno znanje in ritme Afrike** (Vlado Matela, bobnar in pedagog), **poznavanje življenja čebel in čebelarstva** (čebelar Šemso Omerovič), **znanja o življenju v gorah** (Gorazd Črešnar, gorski reševalec) ter **znanja o meditaciji in jogi** (Olga Emeršič, poznavalka meditacije/joge). Vsako leto sta gosta tabora tudi županja občine Črna na Koroškem, mag. Romana Lesjak in župnik, mag. Tone Vrisk, ki je v Topli daroval sveto mašo.

Z izvedbo medgeneracijskega tabora Topla 2015 je bila obogatena osnovna dejavnost pogovornih skupin starih ljudi za samopomoč, ki se redno tedensko srečujejo in povezujejo v lokalni mreži skupin, ki

delujejo tako v domačem okolju kot v domskem varstvu v Medgeneracijskem društvu Lučka Ravne.

Cilji medgeneracijskega tabora so bili doseženi. Med generacijami so se spletla nova prijateljstva. Socialna vključenost, medgeneracijska povezanost in solidarnost je bila ustvarjena.

Peti medgeneracijski tabor Topla je ustvaril odlično prepletenost med generacijami, nas napolnil s svežo energijo medgeneracijske povezanosti, ki nas bo spremljala skozi vse leto do naslednjega tabora Topla 2016, ko se v deželi kralja Matjaža ponovno zberemo

tri generacije Korošcev, v bližini Črne na Koroškem, kjer je dom naše svetovno znane Korošice, smučarke Tine Maze, dobitnice olimpijskih medalj, na katero so Črnjani, Korošci kot tudi ostali Slovenci zelo ponosni.

Petra Cerinšek,
organizatorka regionalnih mrež za Koroško regijo
Zveza društev za socialno gerontologijo Slovenije in
Milka Modrej,
organizacijska vodja tabora Topla 2015

KO SE SREČAJO TRI GENERACIJE

Tabor Topla je dober primer druženja različnih generacij: mladih, ki počasi vstopajo v svet odraslih, srednje generacije in starostnikov. Tabor je razbil generacijske tabuje in razlike ter zgradil most med vsemi tremi generacijami.

Najbolj mi je bilo na taboru všeč medsebojno razumevanje med mladimi, malo manj mladimi in starejšimi.

Pomembno pa je bilo tudi, da so mladi spoznali starostnike kot prijetne in enakovredne sogovornike ter predvsem kot Ljudi z veliko začetnico, ne pa kot bolnike in onemogle 'starce' in 'starke', ki samo tarnajo nad starostjo in boleznijo. Medgeneracijski tabor je tri generacije med seboj povezal, saj mladi potrebujejo starejše in starejši mlajše. Mlajši so bogati z znanjem, ki si ga pridobivajo skozi izobraževanje, starejši pa imajo prakso in življenjske izkušnje. Zato lahko drug drugemu nekaj damo in se tako med seboj bogatimo.

Zagotovo lahko vsaj za en par, pa tudi za koga drugega na taboru rečem, da sta prebila zid in zgradila most med obema generacijama in se v pičlih štirih dnevih zelo povezala. To sta bila Peter in Miha. Brez tabora Topla jima ne bi uspelo, saj se mogoče nikoli ne bi spoznala.

Kar 20 udeležencev različnih generacij je spletlo vezi, se spoznalo in prenašalo navade, potrebe, želje ... iz ene generacije na drugo. Vse dni so od jutra do večera potekale različne dejavnosti, tako da je vsakdo lahko našel nekaj zase.

Letošnja zanimivost na taboru je bila igra „skrivni prijatelj“. Izžrebali smo, kdo je komu skrivni prijatelj. Seveda je to ostala skrivnost tako dolgo, kot se je le dalo. Nato smo se vsi trudili, da bi z majhnimi darilci in drugimi pozornostmi ter drobnimi presenečenji razveseljevali svojega skrivnega prijatelja. V četrtek smo v krogu spletli mrežo prijateljstva in izdali skrivnost, kdo je bil komu skrivni prijatelj. Posebej smo se zabavali ob razkritju skritega prijatelja, ki ga je imel sleherni udeleženec tabora. Še več, ta preprosta igrice nam je vsem pokazala, da je svet lahko lepši, če storimo

nekaj lepega za sočloveka.

Na letošnjem taboru se nam je pridružila tudi štirinožna prijateljica psička Ula, ki je razveseljevala staro in mlado. Ula ima rada otroke in vse ljudi. Ko smo žalostni, nas spravi v dobro voljo, ko smo jezni, nas pomiri, ko smo veseli, lahko svoje veselje podelimo skupaj z njo, ko pa smo sami, je najboljša družba ...

Predvsem nas je njena bližina pomirjala in sproščala. Bila je balzam za našo dušo in ambasador našega nasmeha. Na taboru v Topli je bilo pomembno predvsem to, da so mladi dobili izkušnjo, da je tudi starost lahko lepo življenjsko obdobje in da so tudi stari lahko prijetni, aktivni in zabavni. Takšne izkušnje so tudi priložnost, da se generacije začnemo in naučimo sprejemati druga drugo in si damo možnost za spletnje medsebojnih vezi.

Medgeneracijski tabor Topla smo zaključili z novimi izkušnjami, zadovoljni in srečni, da smo lahko te dni preživeli v veselju, medsebojni solidarnosti in povezanosti.

Zaključili smo z željo, da naj bi postalo take vrste druženje tradicionalno, saj smo bili ob zaključku enotnega mnjenja, da si takšnih druženj želimo tudi v bodoče.

Olga Detela

TAM, KJER LAHKO SLIŠIMO TIŠINO

Ne bom pripovedovala pravljice, ampak bom govorila o življenju, o težavah, ki jih življenje potrebuje, da živi in o bolečini in trpljenju, ki sta se spremenila v veselje in življenje. O poti skozi temo, skozi trpljenje in bolečino, toda z zavestjo, da obstaja luč tudi v času teme.

Življenje, tista nenavadna, neznana pot usode, pred nas postavi neprevedljivo preizkušnjo in v svoji neizogibnosti, kot bi se naslajalo nad našo nemočjo in skoraj smešnim, nesmiselnim bojem, opazuje, kako smo se ujeli v nevidne niti, ki nas neubranljivo potiskajo zdaj sem, zdaj tja. In tedaj spoznamo, da samemu sebi ne moremo ubežati, spoznamo, kako majhni in nemočni v resnici smo. Takrat tudi sprevidimo, da se je ples življenja šele pričel. Vse, česar se spominjam že od ranega otroštva, bi težko opisala drugače, kot nekaj prelepega, čeprav ni poti, ki ne bi bila brez ovir. Že ob rojstvu je naša pot docela načrtovana. So stvari, ki jih ne bi zmogli, vendar ljubezen, dobrot, spoštovanje, prijateljstvo utirajo pot v srca vseh ljudi. Naša naloga je, da srce odpremo in vanj sprejmemo vse to bogastvo, ki je zapisano v naših dušah in telesih. V svoj izdelek vlagam obilico ljubezni in zanosa, obenem pa v meni živi zadovoljstvo, da lahko v svojem delu opišem svojo skupino, s katero živim in se staram, in na katero sem zelo ponosna. To svoje delo, ki ga ustvarjam z velikim veseljem, posvečam z veliko ljubezni članicam skupine

SOLZICE in naši vodji, prostovoljki Mojci. Skupina SOLZICE so ustanovili pred enaindvajsetimi leti. Zbrale so se gospe in gospodje, ki so si želeli druženja in prijateljstva. V vseh teh letih se je nabralo veliko prijetnih uric druženja in tudi skupina se je z leti spreminjala. Danes šteje skupina osem rednih članic in dva člana, ki se priključita naši skupini občasno, predvsem takrat, kadar se radi popeljemo na izlet. Naše delo je pogovor, ustvarjanje, predvsem pa smo druga drugi dar in se veselimo vsakega uspeha.

Vsako leto se skupaj s prijatelji drugih skupin odpravimo na tedenski, medgeneracijski tabor v Toplo. Topla je alpska dolina v bližini Črne na Koroškem, je ena najlepših in najzanimivejših dolin, ki obsega 1350 ha. Po dolini teče istoimenski potok Topla, ki se izliva v reko Mežo. V zelo čistem potoku najdemo potočne postrvi in tudi potočne rake. Najvišji vrh nad dolino je Kordeževa glava na grebenu Pece.

V toplem objemu, navadno na začetku poletja, se za teden dni odmaknemo v to prelepo naravo, kjer lažje dihamo, se prijetno hladimo in uživamo drug z drugim, podarjamo si sproščenost in veselje, smeh in solze in si darujemo čas in priložnost za klepet in ustvarjanje.

Nedaleč od našega tabora je domačija Končnik, pri katerih dobivamo mlečne izdelke, ki bogatijo naš zdrav jedilnik. Kmetija stoji prav na koncu prelepe doline Tople na višini 1125m. Mogočna hiša in veliko

gospodarsko poslopje je kot pripeto v slikovito strmino, ki ji ozadje dajejo obdelani travniki, temni gozdovi in skalovje mogočne Pece. Ostrmiš nad to lepoto. Kmetija se preživlja z živinorejo in lesom. K stanovanjski hiši sodijo še hlev in skedenj, kašča in drvarnica. Na kmetiji Končnik je včasih živelo tudi po šestnajst ljudi, poleg članov družine so tu bili še hlapci in dekle, ki so jih obravnavali kot člane družine, saj so jedli za isto mizo. Danes na tej kmetiji živijo Ivan in Anica Končnik, hči Janika in zet Luka, ter njuna otroka Kristina in Matevž. Njihova kmetija je velika, zato gospodar rad mimogrede pove, da imajo take domačije »korenine do pekla«. Na kmetiji je vse urejeno in čisto, zaveš se občutka miru, ki ga v dolini ni, predvsem pa začutiš dobre, prijazne, spoštovane ljudi z veliko ljubezni do dela, do živali, do narave in do ljudi.

In prav s temi dobrimi ljudmi preživimo teden dni. Medgeneracijski tabor predstavlja način sodelovanja več generacij, ki se v skupnem ritmu povežemo in dosežemo pomembne cilje. Tabor je učenje in pretok življenjskih izkušenj, omogoča medsebojno pomoč, sprejemanje

ljudi takšne kot so. Je kot napoj proti izgorevanju, krepitev pripadnosti društvu in spreminjanje stališč, ter odprava predsodkov do predstavnikov stare in mlade generacije. Čas je za pogovor, čas drug za drugega, pravo blagostanje, ki polni srce in dušo udeležencem od najmanjših do tistih v zrelih letih.

V tem trenutku ne živimo lahko, ker okoliščine v veliki meri to preprečujejo. Vsak poskuša delati po najboljših močeh. Ujeti smo v to, da služimo za življenje, mislimo, da bo denar napravil življenje. Sama mislim, da bi moralo človeštvo živeti v harmoniji, ljubezni, poštenosti in dobroti. Ko dovolj ljudi tako čuti in deluje, se stvari spreminjajo.

V svojem srcu čutim veliko spoštovanje do skupine članic in članov Solzic, rada jih imam in srečna sem, da sem lahko članica te razširjene družine. Želim si, da bi še dolgo lahko aktivno delovale in bile še dolgo povezane v šopek SOLZIC, ki ga naj krasi velika pentlja zdravja in ljubezni.

Marta Kovačec Vrenčur

TOPLA, ŠE SE VIDIMO!

Topla 2015 je bila zame zelo zabavna, prijetna in prečudovita. Zame je polna lepih spominov npr. praznovanje rojstnega dneva, druženje ... Že doma sem komaj čakala, da bi videla stare prijatelje, jih objela in z njimi malce poklepetala. Topla je prečudovita in prav rada se potepam po naravi in nabiram kakšne gozdne sadeže. Večkrat pa tudi rada prisluhnem kakšni dogodivščini prijateljev. Ko sem bila prvič tukaj na Medgeneracijskem taboru, sem bila malce bolj sramežljiva, toda sčasoma sem se opogumila in se začela veliko bolj družiti s starejšimi. V Topli se razumem prav z vsemi, saj so vsi zelo prijazni in dobrodušni. Vedno mi pomagajo in me nasmejijo. Čeprav je to leto bilo veliko novincev, sem se z njimi tudi zelo dobro ujela. V Topli ni računalnikov, TV-jev ali kaj podobnega, kar bi marsikoga mojih let prestrašilo. Moram priznati, da je na začetku malce tudi mene, vendar sem računalnike in mobitele odmisllila. Zelo so mi bili všeč pogovori s starejšimi. Marsikdo mi je povedal, da njegovo otroštvo ni bilo tako lepo in prijetno, kot je moje. Všeč mi je bilo tudi igranje kart in petje pesmic. Topla 2015 je bila prekrasna.

Ostali so krasni spomini, ki se jih bom z veseljem spominjala. Se še vidimo, Topla!

Sara Podlesnik

MEDGENERACIJSKI TABOR V TOPLI

V Toplo sem odšel skupaj s tremi stanovalci našega Doma starejših. Odšli smo v ponedeljek, 22. 6. 2015, vrnili pa smo se v petek, 26. 6. 2015. Nastanjeni smo bili v bivši karavli, ki je na kar 1200 metrih nadmorske višine, zato je bilo veliko hladneje, kot v dolini. Upošteval sem tudi nasvet socialne delavke, naj s seboj vzamemo tudi topla oblačila ter nekaj stvari iz trgovine, ki jih potrebujemo, saj tam v bližini ni trgovine, da bi si lahko kaj kupili. Z nami je bila odlična družba, zato nam ni bilo nikoli dolgčas. Zajtrk in večerjo smo si pripravljali sami, kosilo pa so nam pripeljali iz Črne. Čez dan smo imeli najrazličnejše delavnice in pogovorne ure, izdelovali smo tudi rože iz krep papirja. V Topli sem se naučil novega načina izdelovanja le-teh. Odšli smo tudi na obisk k bližnjemu kmetu Končniku, nabirali gobe in vršičke smrek. Iz vršičkov smo kasneje skuhalili tudi čaj, ki sem ga v Topli pil prvič in ga bom začel pripravljati tudi sam. Vsako jutro je bil zelo lep pogled na Peco, ko jo je obsijalo jutranje sonce in jo zlato obarvalo. Samo v torek je bilo deževno, druge dni pa lepo vreme. V sredo nas je obiskal glasbenik Vlado iz Maribora. S seboj je pripeljal več različnih afriških bobnov, na katere smo z veseljem poskusili igrati in se zabavali do večera. Zadnji večer smo bili pokonci kar do 23.00 ure. Vsak udeleženec tabora je na koncu dobil tudi diplomo.

Niti malo mi ni žal, da sem se odločil in šel v Toplo. Upam, da bom prihodnje leto spet imel to možnost, saj je bilo res enkratno.

Jože Motnik

V TOPLI NEKOLIKO DRUGAČE!

Pa res drži tisti stari rek, da se vse enkrat zgodi prvič. Tudi moja pot v Toplo se je konec junija prvič zgodila malo drugače. V Toplo hodim že celo svoje življenje kot planinec, kolesar in gobar. Odkar pa ima CUDV Črna v Topli v lasti počitniško hišo, tudi službeno in kot uporabnik te hiše. V vseh letnih časih. In Topla je vedno drugačna. Vedno pa je zanimiva, posebna, lepa in zelo bogato doživeta. To je resničen pravljичni svet v čudoviti hribovski naravi. Vedno ga globoko in prijetno doživim. In to privoščim in zaželim tudi drugim. Vesel sem za vse, ki lahko doživijo čudovito Toplo za nekaj dni.

In konec junija je bil v Topli medgeneracijski tabor, jaz pa njihov gost, da jim kaj spregovorim in s fotografijami pokažem nekaj z mojih potovanj po gorah sveta. In to je bilo za mene prvič: v Topli predstaviti svoje potovanje udeležencem medgeneracijskega tabora. Ko sem se vozil proti Topli, sem se kar globoko zamislil, kako zastaviti prikaz, da bodo vsi imeli nekaj od tega, od najmlajših do najstarejših in da se nobeden ne bo dolgočasil.

Bil je lep, topel dan, niti pihalo ni, kar je v Topli sicer pogosto. Vsi so bili zunaj pred hišo. Lepo jih je bilo videti, starejše in mlajše skupaj. Ravno pri popoldanski kavi sem jih s svojim prihodom zmotil. A jih to ni nič motilo, veselo in prijazno so me sprejeli in me povabili na kavo. Začutil sem nekakšno prijetno sproščenost med njimi. Videl sem, da se imajo lepo. A sem kljub

temu vprašal: Kako ste kaj? Kar v en glas so odgovorili: »Super, uživamo, se zabavamo, nič nam ni dolgčas.« Pa še dodam: »Ali bi po treh dneh tukaj že želeli domov?« Zopet je odgovor enoglasen: »Ne, mi bi ostali tukaj kar do jeseni.« Res je bilo prijetno slišati, da se imajo tako zelo lepo.

»Sedaj bi pa šli v hišo, kjer boste morali malo poslušati in še več gledati,« jih prijazno povabim nekako z bojaznijo, da jim ne bo prav zapustiti toplega junijskega sonca. A nič od tega se ne zgodi, takoj so vsi pripravljeni za akcijo. Vodje so jih očitno dobro motivirale. Pa smo se napotili v slike in besedi v Indijo, v Ladakh, v Kašmir, dokaj zanimiva in za nas eksotična kraja. Z zanimanjem so sledili, nobeden ni ušel, nobeden zaspal, nobenemu ni uspelo niti zazehati potem jim pa že očitno ni bilo dolgočasno. Krasno! Na koncu je bilo kar nekaj zanimivih vprašanj. Čisto na koncu pa smo prijetno pokramljali in se posladkali z njihovimi doma pripravljenimi dobrotami.

Ko sem se vozil nazaj v Črno, sem se zelo dobro počutil. Bil sem zadovoljen, da sem preživel prijeten popoldan v prijetni družbi, pa še nekaj malega sem jim doprinesel k pestremu programu. Za mano je bil bobnar; ubrano bobnanje je odmevalo po dolini Tople, me spremljalo po poti navzdol in polnilo njihove in mojo dušo.

Marijan Lačen

TOPLA, 2015

Medgeneracijski tabor v Topli je bil že peti po vrsti. Srečali smo se člani skupin starih ljudi za samopomoč, ki delujemo pod okriljem Medgeneracijskega društva Lučka, Koroška. Tokrat smo se ga udeležili člani skupin: Vrtnice iz Pameč, Solzice iz Raven, Ajde s Prevalj, Jeseni iz Dovž in člani skupin iz Doma starejših Na Fari Prevalje. Seveda so se nam tudi letos pridružili otroci: Sara, Miha, Jani in mala Hana.

V ponedeljek, 22. 6. 2015 smo se dobili v prelepi hiši, bivši karavli v Topli, blizu kmetije Končnik. Prav prirčno snidenje je bilo. Saj smo se po enem letu zopet dobili, da bomo pet dni skupaj preživeli v prijetnem okolju. Nekaj nas je bilo že starih znancev iz prejšnjih srečanj, trije pa so bili na novo. Imeli smo spoznavni večer, predstavili smo se, od kod prihajamo in kaj nam pomeni tabor. Mojca je napisala imena udeležencev in smo vlekli listke in tako izbrali, kdo je komu skriti prijatelj. Seveda se ni smelo vedeti kdo je komu skriti prijatelj vse do zadnjega večera, ko smo se razkrili. S Pavlijem, članom Vrtnic, sva odšla po mleko k kmetiji Končnik, da bomo v četrtek jedli kislo mleko in ajdove žgance.

Torek

Téma pogovora je bila: Takšen kot si, si najboljši.

Sprejemaš stvari takšne kot so, jih ne spreminjaš. Vsak človek ima nekaj dobrih stvari. Japonski rek pravi: »Pusti nasprotniku tako dolgo nit, da se bo sam zapletel

vanjo!« Psihično »maltretiranje« je hujše kot fizično. Bodi takšen ko si. Živi in pusti živeti. Kaj je Bog, Bog je ljubezen.

Okoli 10.00 ure je prišel na obisk gorski reševalec Gorazd Črešnar. Zelo slikovito nam je razložil, kaj sploh pomeni biti gorski reševalec. Povedal je, da so oni prvi na Koroškem imeli defibrilator. Sedaj jih je že nekaj deset. Povedati moram, da je ves dan padal dež. Nekajkrat je tudi zabliskalo in zagrmelo, slišal se je grom veliko bolj glasno, saj je hiša v Topli na nadmorski višini 1125m. V torek sta odšli domov s tabora tudi naša voditeljica Vrtnic, Danica Gašper z mambo Vero, saj sta imeli druge obveznosti. Na obisk je prišel še znani kantavtor Milan Pečovnik Pidži.

Sreda

Spal sem zelo dobro, zdelo se mi je, da se sploh nisem obrnil, saj je bila odeja na istem mestu, kot sem se zvečer z njo pokril. Po zajtrku nam je Peter Bogataj iz Doma starejših Na Fari Prevalje povedal nekaj zanimivosti o delovanju rudnika Mežica. Povedal je, da je bil v rudniku zaposlen 38 let, sedaj pa je že 38 let v pokoju. Nekaj let je delal tudi v rudniku v Topli. Nekaj časa so rudnik upravljali Italijani, zatem pa Angleži. Petru so tu v okolici dali še nadimek »Lerma« saj je, kadar je prišel od kod, povzročil dobro počutje. Veliko svinca so porabili v prvi in drugi svetovni vojni za akumulatorje in razne svinčene cevi. Rodil se je na tromeji Topla, Koprivna in Bistra onkraj Meže.

Ob 10.00 uri nas je obiskala gospa Olga Emeršič, stanujoča na Ravnah na Koroškem. Povedala je, da so 21. junij Združeni narodi proglasili za dan joge. Joga je stara več kot pet tisoč let. Človek mora biti v ravnovesju, drugače je naše telo v razsulu. Povedala je, da je zdrav duh v zdravem telesu. Kaj je joga? Joga uravnava naše telo, čustva in naš um. Če se razjeziš, preštej do deset in šele takrat reagiraj. Jogo danes potrebujemo. Bilo je povedanega veliko koristnega.

Preselili smo se na ven, kjer smo imeli jogo na prostem. To je dihanje in gibanje rok. Popoldan nas je obiskal prof. Marijan Lačen, ki nam je s pomočjo projektorja predstavil popotovanje po Indiji.

Naš tabor je obiskala tudi univ. dipl. socialna delavka Petra Cerinšek, organizatorka regionalne mreže skupine starejših ljudi za samopomoč, ki deluje v okviru zveze društev za socialno gerontologijo Republike Slovenije, kamor je vključeno tudi naše društvo in predsednica Medgeneracijskega društva Lučka, Koroška, Petra Jamnik Kobolt.

Gospa Cerinšek je s seboj pripeljala tudi prijatelja, ki je predstavil način igranja na bobne. Izvajal je glasbo Afrike. Ker je imel več bobnov s seboj, so nanje zaigrali

oziroma tolkli s prsti. Boben se imenuje djemba. Imel je še več glasbenih pripomočkov, zato so nanje po taktu zaigrali tudi udeleženci tabora. Nekaj članov tabora so zasrbele pete in smo tudi zaplesali.

Četrtek

Danes sem spal zelo slabo, celo noč sem se premetaval, morda me je dajalo domotožje. Sanjalo se mi je, kako rešujem sina Damijana, ki je služil vojsko JNA v Novem Sadu, ko je bila pri nas vojna.

Pridne članice so skuhale ajdove žgance. Bil je Dan državnosti 25. junij. Ob tem prazniku sta nas obiskala mag. Tone Vrisk, župnik iz Črne, in gospa županja Romana Lesjak. To je bila za nas velika čast. Gospod župnik je daroval sveto mašo. Zelo doživeto sem jo podoživljal. Veliko je bilo lepega povedanega in tudi nekaj prošenj so izrazili udeleženci tabora. Pri sveti maši, ki smo jo imeli v prostorih dnevne sobe, saj je bila pokrita lopa hladna in vlažna, so prisostvovali tudi okoliški kmetje. Manjkala ni tudi gospa Končnikova. Zelo lepo je povedala prošnjo in se zahvalila vsem, ki so pomagali takrat, ko je bilo najhujše, saj jim je pogorelo pomožno gospodarsko poslopje. Mojca je imela zelo

ganljivo prošnjo, tudi Marta je z izbranimi besedami izrazila svojo prošnjo.

Po koncu maše smo odšli na prosto in se nekaj časa martinčkali. Z voditeljico Mojco in Jožetom smo odšli v gozd, da smo nabrali smrekove vršičke in lišaj. Mojčina mama Marija in Jože so cele dneve delali papirnate rože. Namen je bil, da jih je vsak udeleženec dobil pri podeljevanju diplom in tudi gostom so jih delili.

Po večerji smo razkrili, kdo je bil komu skriti prijatelj. Jaz sem bil Martini. Dobili smo tudi diplomu in šopek rož. Zelo prešerno je bilo razpoloženje na zadnji večer.

Petek

Malo bolj dolgo sem poležal, saj ni bilo jutranje telovadbe. Hitro sem spakiral garderobo in po zajtrku sva se s Pavlijem poslovila od udeležencev tabora z mislijo: srečno do Tabora 2016.

Posebno bi se rad zahvalil Milki Modrej, da je organizirala tabor, kot mora biti, da je razdajala svoj prosti čas. Ni veliko takšnih ljudi na svetu. Hvala ti, Milka!

Ivan Rus

HANA ŽE TRETJIČ V TOPLI

Naša Hana je letos dopolnila drugi rojstni dan, pa je z nami v Topli taborila že tretjič. Prvo leto nas je obiskala, stara komaj dva meseca. Takrat nas je iz vozička opazovala in se srečna vozila okrog. Bila je »ta glavna«, saj smo jo vsi opazovali, gledali in jo nosili na rokah.

Naslednje leto pa je že bila z nami. Stara leto in mesec dni. Njeni koraki so bili še negotovi, pa vendar je bila vesela, razigrana in zelo dobre volje. Veseli smo bili, da je tako uživala, saj je z nami vred dihala sveži zrak, ki ji je blagodejno deloval na njena takrat bolna dihala. Njena teta Tina je skrbno pazila nanjo in skupaj sta spoznavali lepote narave, ki nas je teden dni božala s svojo čudovito zeleno barvo.

Letos pa se je tabor zgodil za našo Hano že tretjič. Vesela in nasmejana je tekala po travniku, nabirala rožice in opazovala Končnikove krave, ki so se pasle na travniku. Najbolj vesela pa je bila psičke Ule, ki jo je najprej skrbno opazovala in se ji plaho približala. Ker je Ula tako zelo prijazna, sta takoj postali dobri prijateljici. Skupaj sta opazovali krave in bili zelo važni. Ula jih je z laježem nagovarjala in Hana je nenehno ponavljala: »Kava plidi Hani, no plidi.« Ko pa se je krava obrnila proti njima, sta obe poskočili nazaj. To sta še nekaj časa ponavljali, dokler krave niso odšle proti domu. Vključevala se je že v razne delavnice, predvsem je aktivno sodelovala pri igranju na instrumente. Skovala

je tudi nova prijateljstva, najbolj je bila vesela naše Sare, ki je z nami na taboru že peto leto. Da se naša Hana tako zelo dobro počuti na taboru, gre zahvala vsem udeležencem, saj jo vsi tako lepo razvajajo in prenašajo tudi tiste jokave trenutke. Da je teh slabih trenutkov čim manj, pa poskrbi njena »goca« Tina in »bica« Marta, ki je napisala tudi ta prispevek.

Naj bo še dolgo tako. Želimo si še veliko taborov v Topli s tako prijaznimi ljudmi.

Marta Kovačec Vrenčur

MOJA, NAŠA TOPLA 2015

Tako hitro je leto na okoli in spet so se začele priprave na nov tabor v Topli. Znova je bilo vznemirljivo, polno novih pričakovanj in želja. Čeprav je lokacija dobro znana, je vsako leto drugače in novo. Začelo se je z zbiranjem v ponedeljek, s pozdravi, objemi, veseljem, da bomo nekaj dni spet pod skupno streho. Človeku je dan dar govora in razmišljanja, zato smo hitro začeli plesti naše misli, pogovor je dobro stekel. Zdelo se je, kakor da smo hoteli nadoknaditi, kar v dolini zamujamo, ko si ne vzamemo časa za ... Vse dni smo bili željni, voljni in spoštljivi pripovedovalci ter dobri in pozorni poslušalci. Koliko zanimivega, dobrega, toplega in iskrenega smo si povedali ter obogatili sebe in druge. Mislim, da smo se dobro napolnili, da bodo besede, spoznanja in izkušnje kar nekaj časa držale.

Pletli smo misli in besede na temo, ki jo je predlagal naš Tone. Tema je bila: Kako živeti? Vzemimo si čas za prijatelja.

- Dobro je živeti v okviru svojih zmožnosti.
- Kako ravnamo s svojim življenjem, z darovi in talenti, ki so nam dani? Ali jih razvijamo, uporabljamo?
- Jazen sem na ljudi, ki nič ne naredijo iz svojega življenja. (Ivan)
- Globoko razmišljate, kakor mi včasih v šoli in doma. Upoštevam, kar me je naučila mama. (Sara)
- Družina in druženje mi veliko pomenijo. (Miha)
- Zanimivi smo, dobro se pogovarjamo. Nas so starši naučili živeti in ceniti vrednote, predvsem delo in spoštovanje. Danes tega ni več. (Tone)
- Žal je danes največja vrednota kapitalizem. (Olga)
- Kako jaz sprejemam življenje in ljudi? Sprejemam jih, spreminjam pa lahko le sebe, drugih nimam pravice. (Danica)
- V življenju se je treba marsičesa naučiti. Tudi popuščati in se kdaj umakniti. (Ivica)
- Bodi to, kar si, ne kaži drugih obrazov. (Milka)
- Tu smo zbrani tako različni, a dragoceni. (Olga)
- Vsak je dober, v nečem najboljši, najlepši. (Marija)
- Če bi bili vsi enaki, bi bilo pa dolgočasno. Prav je, da smo različni. (Jože-Pepi)
- Ne bi bil problem, če bi imel človek tri življenja, bi pač enega zapravil. (Tone)

Tukaj v Topli pogovor dobro in takoj steče. Lepo se je pogovarjati. Tako sproščeni in zgovorni smo.

Ko sta klepetala Marta in Jože-Pepi, je bila Marta spraševalka, Jože-Pepi pa je pripovedoval o svojih

poteh in pohodih, kako je ležal pod milim nebom, tudi trda klop je bila zanj mehka.

Marija in Peter sta si delila oz. izmenjala svoji težki življenjski zgodbi. Dva sotrpina, ki sta razumela drug drugega.

Ivan in Danica Strmčnik sta pletla pogovor o knjigah, ki so obema, posebej Ivanu blizu in pomembne.

Danica Gašper in Milka: Čas je zdravilo za vse, je naš zaveznik. Zato si ga vzemimo za pogovor ... Kar seješ, to žanješ.

Vera in Sara sta klepetu dodali sprehod in združili dve dobri stvari.

Tudi Vladka in Kristina sta sredi zelenja tako klepetali, da sta pozabili na čas.

Tone in Angela sta pozorno prisluhnili drug drugemu ... cilj pogovora je bil dosežen.

Olga in Miha: njun pogovor je bil globok, iskren, potreben, prišel je ravno ob pravem času.

Ivica in Pavle sta v zanimivem pogovoru tudi pozabila na čas. Lepa beseda lepo mesto najde.

Ne glede na poklic, starost, izobrazbo, versko ali politično pripadnost si najprej ČLOVEK. Toda kakšen? (Tone)

Lepo je bilo spremljati to družino, ki je sodelovala, se družila, prepletala in klepetala ... zdaj tu, zadaj tam, o tem in onem. Kakor da se že dolgo in dobro poznamo. Pa smo bili z nekaterimi prvič skupaj. Besede so vrele, žuborele in hitele do ušes sogovornika, poslušalca. V Topli se čas malo ustavi. Zato ga je več in je prijazen z nami. Tudi zato nam je tu lepo in se radi vračamo.

Naš tabor je bil spet lepa priložnost, da smo nekaj pravega, zdravega in dobrega naredili zase.

Moja Prašnički

V TOPLO NA LEPŠE

Zbrali smo se pred Domom starostnikov Na Fari. Bilo je bolj žalostno, ker smo bili samo štirje. Prijateljica me je vprašala, kam gremo. »V Toplo, na tabor!« Pripeljal je avtobus, še vedno smo bili le štirje. V Toplo sem šla prvič, vendar sem že večkrat slišala, kako lepo je: sveži gorski zrak, gozdovi okoli in okoli, prelepa okolica doma. Tam biva tudi Kralj Matjaž.

Ko so nas pripeljali v Toplo, je bilo tam zbranih že veliko veselih in prijaznih ljudi. Nekaj sem jih že poznala. Milka nam je pokazala, kje bomo spali. Ko smo to uredili, smo šli nabirat rože za čaj: koprive, materino dušico in še kaj. Voditeljice so poskrbele, da nam ni bilo dolg čas. Veliko smo se pogovarjali, peli smo. Prišel je črnjanski župnik in smo imeli mašo. Še nekaj gostov smo imeli. Prišel je gorski reševalec, pel nam je Pidi. Kosilo nam je Milka vozila iz CUDV-ja. Bilo je zelo dobro. Gospa Mojca in še ena Mojca sta izdelovali rožice. Ob koncu tabora smo dobili vsak svoj

šopek. Ta šopek me bo spominjal na Toplo. Zelo sem vesela, da sem imela možnost doživeti tako lep tabor v Topli. Upam, da se ga bom lahko še kdaj udeležila. Zelo mi je bilo lepo.

Danica Strmčnik

TOPLA 2015

Sva deda Tone in vnuk Miha. Že drugo leto sva se udeležila medgeneracijskega tabora Topla. Prvič sva se udeležila Tabora v letu 2014 in nato sva se že celo leto veselila naslednjega. Vesela sva, da lahko nekaj dni preživiva med ljudmi odprtega srca in vedrega duha. Na Taboru se lahko druživa z ljudmi, s katerimi se razumeva, se lahko vedno kaj pogovarjamo in doživljamo lepe skupne trenutke.

Na Taboru se družimo ljudje, ki smo si po zunanosti popolnoma različni, pa vendar zelo kmalu ugotovimo, da smo si v notranjosti zelo podobni. Veliko se pogovarjamo, vendar, kar je nama zelo pomembno, se znamo tudi dobro poslušati. Tako smo se v teh nekaj dneh med seboj поближе spoznali in z nekaterimi postali tudi pravi prijatelji. Prijateljstvo nas osrečuje in za to ne potrebujemo nobenega denarja ali kakršnekoli druge materialne dobrine. Za prijateljstvo potrebujemo samo čas in dobre ljudi, to pa se na Taboru Topla zlahka najde.

Norveški književnik Arne Garborg pravi, da si lahko kupimo hrano, ne pa apetita. Lahko kupimo zdravila, ne pa zdravja. Lahko kupimo mehko posteljo, ne pa mirnega spanca. Lahko kupimo znanje, ne pa modrosti. Lahko kupimo blišč, ne pa lepote. Lahko kupimo razkošje, ne pa toplote. Lahko kupimo znance, ne pa resnične prijatelje. Lahko kupimo služabnika, ne pa zvestobe.

Da na Taboru Topla postanemo pravi prijatelji, se opazi zadnji dan ob našem slovesu, ko se potoči tudi kakšna skrita pa tudi odkrita solza.

Če nama bo v naslednjih letih omogočeno, se bova še z veseljem udeleževala naslednjih Taborov Topla. Komaj čakava!

Tabor Topla 2016 prihajava ...

Tone in Miha

BOGATI VTISI S TABORA V TOPLI

Polovica letošnjega leta je že za nami. Zaključilo se je še eno šolsko leto za moja dva otroka Saro in Jana. Milka Modrej, sovoditeljica najine skupine DET'LCA iz Črne, me je ponovno razveselila s povabilom na tabor za mojo hčerko Saro in sina Jana. Tako se bosta tudi letos pridružila medgeneracijskemu taboru v prekrasni dolini Tole.

Kot do sedaj že četrto leto, se je Sara ponovno odločila, da teden dni preživi med prijetnimi, zgovornimi in z izkušnjami bogatimi ljudmi vseh treh generacij. Dve leti zapored se ji pridno pridružuje tudi sin Jan. Prva leta se jim je Jan pridružil za en dan, kasneje za dva, sedaj že za štiri dni. Naslednje leto pa mislim, da bosta oba vseh pet dni.

Letos sem si za ta teden planirala dopust, saj grem zelo rada v Toplo na obisk, na prijeten klepet in seveda na druženje. Hčerka Sara je z velikim pričakovanjem in seveda navdušena čakala na tabor v Topli. Že prvi dan, ko smo jo pripeljali, so nas tam z velikim navdušenjem in z obilico dobre volje pričakali nekateri že kar stari znanci s prejšnjih taborov. To so voditeljice tabora Milka, Mojca in Olga ter stanovalci iz doma na Prevaljah, med njimi pa je bilo letos tudi nekaj še nepoznanih novih udeležencev. Pridružila se jim je tudi Danica, voditeljica skupine Vrtnice iz Pameč, ki je pripeljala tudi svojo mamo. Pozdravili smo se in se začeli spoznavati med sabo.

V sredo sva se doma z možem soglasno odločila, da bova popoldan preživela v Topli. Najinega obiska so bili veseli in takoj sva se priključila aktivnostim tabora. Okoli štirih popoldan je na obisk prišel še gospod Marijan Lačen, ki nam je zelo bogato in zanimivo predstavil Tibet in Indijo, njihovo kulturo, naravne

znamenitosti, ljudi in njihove običaje. Predavanje je bilo res zelo zanimivo in poučno za vse nas. Mislim, da je čas ob poslušanju kar prehitro minil. Proti večeru smo v leseni kolibi lahko prisluhnili zelo zanimivim, meditativnim zvokom različnih afriških bobnov ter se čisto prepustili ritmu Afrike. V krogu smo tudi zaplesali ob zvokih bobnov in različnih ropotuljic, izdelanih iz afriškega lesa. Lahko smo se tudi sami preizkusili v igranju na afriške bobne. S hčerko Saro sva si ukradli nekaj časa druga za drugo ter se z zelo lepo in prijazno psičko Ulo odpravili na kratek tek v bližnjo okolico gozdne počitniške hiške, kjer se je odvijal tabor.

Ob prijetnem druženju, sproščenem klepetu ter tekmovanju v metanju pikada smo se v četrtek tudi malo športno udeleževali in se ob tem nasmejali do solz. Popoldansko druženje se je prevesilo v večer. Posloveli smo se od vseh udeležencev tabora, si obljubili, da se tam drugo leto zopet vidimo, če ne že prej. Sin Jan pa si je že zaželel, da bi naslednje leto bil kar cel teden z voditeljico tabora Milko ter ostalimi udeleženci in tam preživel še več časa skupaj s sestro Saro.

Kar prehitro je bil že petek in Sara se je vrnila domov s še enega medgeneracijskega tabora. Seveda je bila polna dobrih vtisov, spoznanj in lepih misli ter želja. Mislim in upam, da je Sara s svojo preprostostjo in dobro voljo razveseljevala ljudi, sama pa je od njih tudi prejela kakšno modrost in lepo misel za popotnico za svoje življenje.

Dolina Tople in medgeneracijski tabor mi je res ostal v prijetnem spominu in upam, da se ga bomo drugo leto z možem in otrokoma Saro in Janom ponovno udeležili.

Andreja Stopar

BOBNARSKI RITMI NA MEDGENERACIJSKEM TABORU V TOPLI, 2015

Že več let poučujem igranje na afriške bobne djembe. Z otroke in odrasle, ki z veseljem sprejemajo nove ritme in tradicionalno kulturo afriške celine.

To leto sem bil povabljen, da kot skriti gost presenetim udeležence Tabora v Topli 2015, kar nam je vsem skupaj tudi uspelo.

Zvoki pesmi Mury Bajassa, Juli in drugih so popeljali prijatelje medgeneracijskega tabora, ki so se zbrali v zavetju pastirske koče, v spontano sodelovanje bobnarske delavnice, kjer so lahko vsi, od najmlajših do najstarejših, igrali na afriške bobne djembe ter druga spremljevalna glasbila.

Skozi prepletenost treh generacij, prijateljev tabora, sem začutil, kaj pomeni medgeneracijska prepletenost;

preprostost, hvaležnost, sprejemanje, potrpljenje, sodelovanje, podpora ...

Lepo mi je bilo preživeti in podeliti ritme Afrike s Koroško. Medgeneracijski tabor z naslovom TAKŠEN KOT SI, SI POPOLN, NAJLEPŠI IN NAJBOLJŠI, izveden v Topli na Koroškem (v bližini, kjer je Tina Maze doma) me je toplo presenetil in hvala prijateljem tabora, da smo skupaj ustvarili bobnarsko vzdušje pod vznožjem Pece.

Vlado Matela, bobnar /mentor

A black and white photograph of three women standing indoors. The woman on the left is smiling and holding a copy of the book 'POTRDELO'. The woman in the center is also smiling and holding a copy of the book. The woman on the right is holding a copy of the book. All three women are holding copies of the book 'POTRDELO'. The book cover features a small image of a landscape and the title 'POTRDELO' in bold letters. The women are standing in front of a plain background, possibly a wall or a curtain. The woman on the left is wearing glasses and a dark jacket. The woman in the center is wearing a light-colored jacket over a dark top. The woman on the right is wearing a light-colored jacket over a dark top and a necklace. The floor appears to be wooden.

TABOR FIESA 2015

Tabora v Fiesi smo se po zaslugi direktorja Centra za socialno delo Slovenj Gradec, gospoda Jurija Šumečnika, ki nam je po ugodni ceni omogočil bivanje v Fiesi, udeležili člani skupin starih ljudi za samopomoč Vrtnica iz Pameč in Sreča iz Slovenj Gradca. Udeleženci: Pavle Globočnik starejši, Pavle Globočnik mlajši, Vera Cesar, Danica Gašper in Irena Prapotnik. Arih Urška je žal zbolela in ni mogla z nami. Za nami je prelep teden čudovitih nepozabnih trenutkov. Vsi smo delovali kot eno in si pomagali v dobrem in slabem. Prelepo slovensko primorje nam je dalo svoj pečat in lepe spomine. Največ pove kronika, ki smo jo skozi cel teden pridno zapisovali. Vsak večer je vsak od nas povedal, kaj se mu je v tem dnevu najbolj vtisnilo v spomin.

PONEDELJEK, 21. 9. 2015

Lepi spomini na morje so se oživali (Pavle ml.). Vse je bilo lepo in v redu, samo to ne, ko so počile hlače (Pavle st.). Všeč mi je, da so me povabili zraven na morje (Vera). Všeč mi je da smo majhna skupina in zato bolj povezani med sabo (Danica). Danica nas je varno pripeljala na cilj ob ubranem petju Pavleta starejšega. Vsa čast mu !!! (Irena)

TOREK, 22. 9. 2015

Telovadba na nas dobro deluje in nas krepi. V Kopru je bil lep dopoldan z lepim razgledom (Pavle st.). Noge smo namakali in to je bilo dovolj. Najlepše mi je bilo na obali sončnega Kopra (Pavle ml.). Veri je bilo vse zanimivo in všeč ji je bilo, ker je bilo lepo vreme. Zame je bil najlepši del dneva, ko sem namočila noge v morje s Pavletom starejšim (Danica). Pavel mlajši je velik kavalir in vsem pomaga brez ovir. Danes sem super uživala v plavanju v bazenu (Irena). Zadovoljni smo s hrano, postrežbo in prijaznim osebjem, je bila ugotovitev vseh udeležencev tabora.

SREDA, 23. 9. 2015

Danes je sredo, prvi jesenski dan in zelo lepo smo se imeli na izletu, ko smo si ogledali Sončne hiše. Občudovali smo Irenine risbe in vzpodbudila nas je k sodelovanju (Pavle st.). Všeč mi je bil izlet in ogled konjev, narave in drugih živali. Zelo lep je bil pogled na obsijan Koper, ki sem ga videl v vsej veličini (Pavle ml.). Tudi meni je bil všeč razgled na Koper s hriba. Delavnica je bila v redu in sem barvala ribice (Vera). Kljub slabi vremenski napovedi smo dopoldan polno izkoristili in uživali na izletu. Še dež je prišel ob pravem času, da smo uživali v domu ob poslikavi kamnov (Danica). Vsi smo uživali v sončnem dopoldnevu. Posebno sem pa uživala ob nabiranju listov in vejic obmorskih rastlin, ki jih bom doma pokazala vnukinjam (Irena). V Sončni

hiši so nas lepo sprejeli upravnik doma in gospodinja (misel vseh udeležencev). Uživala sem v delavnici, kjer smo barvali porisane kamenčke, ker so vsi člani veselo in ustvarjalno risali in sodelovali. Zato je bilo vsem lepo! (Irena)

ČETRTEK, 24. 9. 2015

Danes je bil zame slab dan, ker se nisem strinjal s programom. Kljub temu je bilo vse pozitivno, ko so se začele stvari realizirati (Pavle ml.). Zame pa je bil prav lep dan, ker sem se lahko družil z Ireno. Ogledali smo si mesto PIRAN in znamenitosti in angel Gabrijel nas je malo razočaral, ker je kazal slabo vreme in se obrnil proti Trstu. Vreme pa je vplivalo na mojega sina! (Pavle st.) Jaz sem danes kar v redu. Kaj bo pa jutri, ne vem (Vera). Jutranje telovadbe nihče ne zamudi, še Vera vaja okrepi (Irena). Razveselil me je ogled PIRANA, saj je to mesto, ki me vedno znova očara. Vedno znova odkrivam lepote, ki jih še nisem videla (Danica). Tudi zame je PIRAN stara ljubezen kot lepi domači kraj, kjer obujam spomine na številne otroške kolonije in doživetja (Irena).

Vtise udeležencev zapisala: Danica Gašper

